

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft v. Lokomotion Gesellschaft für Schienentraction mbH

(Věc C-500/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Mezinárodní dohody – Železniční přeprava – Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) – Jednotné právní předpisy pro smlouvu o užívání infrastruktury v mezinárodní železniční přepravě (CUI) – Článek 4 – Kogentní právo – Článek 8 – Odpovědnost provozovatele – Článek 19 – Jiné nároky – Pravomoc Soudního dvora – Poškození lokomotiv dopravce v důsledku vykolejení – Pronájem náhradních lokomotiv – Povinnost provozovatele infrastruktury nahradit náklady na pronájem – Smlouva, která rozšiřuje odpovědnost smluvních stran odkazem na vnitrostátní právní předpisy“)

(2022/C 340/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Odpůrkyně: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraction mbH

Výrok

- 1) Soudní dvůr Evropské unie, kterému byla předložena otázka v souladu s článkem 267 SFEU, má pravomoc vyložit článek 4, čl. 8 § 1 písm. b), a čl. 19 § 1 přílohy E k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999, nazvaného „Jednotné právní předpisy pro smlouvu o užívání infrastruktury v mezinárodní železniční přepravě (CUI)“.
- 2) Článek 8 § 1 písm. b) přílohy E k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 musí být vykládán v tom smyslu, že odpovědnost provozovatele infrastruktury za věcnou škodu nezahrnuje náklady vynaložené železničním podnikem na pronájem náhradních lokomotiv po dobu opravy poškozených lokomotiv.
- 3) Článek 4 a čl. 19 § 1 přílohy E k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 musí být vykládány v tom smyslu, že smluvní strany mohou rozšířit svou odpovědnost obecným odkazem na vnitrostátní právo, na jehož základě se rozsah odpovědnosti provozovatele infrastruktury rozšiřuje, avšak ke vzniku této odpovědnosti je vyžadováno zavinění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 18.1.2021.